

Jeg kunde have ønsket, og jeg har ogsaa fremført det i Udvalget, at man med Hensyn til Spørgsmaalet om vedkommende Ansøgers Evne til at forsørge sig selv, ikke blot saa tilbage, hvorvidt den vedkommende havde oppebaaret Fattighjælp eller ej i en Række Aar, men ogsaa kastede Blikket lidt fremad. Som den højtærede Minister udtalte ved en tidligere Behandling af dette Lovforslag i Lands-tinget, er vort Land paa Grund af sin sociale Lovgivning eftertragtet af Personer, som gerne vil opnaa Indfødsret. Man maa derfor ogsaa se fremefter, om vedkommende er i Stand til at forsørge sig selv i Fremtiden, saaledes som man gør det i Norge og Sverige. Forholdet er jo det, at Naturalisation ganske vist foregaar paa en Lov vedtagen af Rigsdagen, men den reelle Behandling af Lovforslaget foretages af Administrationen, Rigsdagen tager i det store og hele de aarlige Indfødsretslove i den Form, hvori de foreslaas af Administrationen. Det forekommer Udvalget, at der maa være en vis om end meget ringe Adgang til et Skøn. Dette Skøn bør rettelig udøves af Rigsdagen, men hvis dette ikke er Tilfældet, bør der ogsaa i ganske urimelige Tilfælde aabnes Adgang til at øve et saadant Skøn fra Administrationens Side. — Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Kragh: Grundlaget for det her foreliggende Lovforslag er jo tilvejebragt af en Kommission, der rummede en ganske særlig Sagkundskab paa det Omraade, Lovforslaget angaar. Dette Kommissionsarbejde gik særlig ud paa at faa tilvejebragt fælles Regler for Erhvervelse og Fortabelse af Indfødsret i de tre nordiske Lande. Lovforslaget var ogsaa ved sin Fremsættelse i forrige Samling formet i fremtrædende Grad med dette Formaal for Øje. Naar det nu i Aar er fremsat i en Skikkelse, der i nogen Grad afviger fra den, det havde faaet i forrige Samling, saaledes at Forslaget, naar det ventelig snart ophøjes til Lov, ikke i samme Grad, som det i og for sig kunde være ønskeligt, kommer til at stemme overens med de nye Indfødsretsregler i Norge og Sverige, er det foranlediget ved den Massenaturalisation, som Genforeningen førte med sig, og de særlige Forhold, som dette har foranlediget, og som maaske ikke i tilstrækkelig Grad har fundet sit Udtryk i de traktatmæssige Bestemmelser. Jeg finder derfor for mit Vedkommende ikke Anledning til at indvende noget mod den Form, som Lovforslaget har faaet, og ogsaa

jeg maa finde, at de Ændringsforslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 1, 2 og 3, betyder Forbedringer af Lovforslaget og tager Hensyn til saadanne Særforhold, som findes her i Landet, og som ikke i samme Grad er fremtrædende i vore to skandinaviske Broderlande.

Det glæder mig, at Udvalget netop under Hensyn til den Ændring, som Lovforslaget er undergaaet i Sammenligning med den Form, det havde i forrige Rigsdagssamling, har fremsat Henstillingerne under Nr. 1 og 2 i Betænkningen. Disse Henstillinger kan jeg helt og fuldt tiltræde.

Derimod maa jeg i og for sig beklage, at man i Udvalget har fremsat de to under Nr. 3 og 4 anførte Henstillinger, som gaar ud paa at lempe de Vilkaar, der kræves opfyldt for Erhvervelse af Indfødsret her i Landet, for saadanne Personer, som under deres Ophold har modtaget offentlig Understøttelse med Fattighjælps Virkning eller har overtraaadt danske Love paa en Maade, som er vanærende i den offentlige Mening. Nu har ganske vist Ordføreren udtalt, at det ikke er Hensigten, at man i *alt for høj* Grad skal se bort fra de Omstændigheder, som hidtil har været afgørende. Det er ikke Udvalgets Tanke, sagde den ærede Ordfører, at Døren skal lukkes op paa vid Gab, man skal blot ikke alt for strengt holde sig til Reglerne, med andre Ord, der skal tilvejebringes en vis Elasticitet, det er det, der er Meningen. Dette at have Regler, som strikte skal overholdes, og hvorfra der kun under ganske særlige Omstændigheder gøres Undtagelse, det vil man bort fra i Fremtiden. Det maa jo være Meningen med de to Henstillinger under Nr. 3 og 4.

Jeg er meget betænkelig ved det, man her vil gøre. Det ærede Medlem Hr. Strøm udtalte, at man skulde lade Kommunalbestyrelserne faa Indflydelse paa disse Forhold; her skulde Kommunalbestyrelsernes Skøn have Lov til at virke paa en saadan Maade, at Reglerne derigennem lempedes. Nu er naturligvis Kommunalbestyrelsernes Skøn i mange Tilfælde særdeles værdifuldt og hviler paa nøje Kendskab til den vedkommende, saaledes at man maa have al Respekt for det, der er udtrykt i dette Skøn. Men det ærede Medlem Hr. Strøm kan føle sig overbevist om, at Kommunalbestyrelsernes Skøn ikke sjældent træffes paa et helt andet Grundlag, som kan være Udtryk for, at det er gode Mennesker, der sidder i Kommunalbestyrelserne, men i mindre Grad er Udtryk for en Fastholden af det, som